

REPORTATGE

Un negoci familiar amb futur incert

La ramaderia de braus de José Mur, una de les tres d'Alfara i de les vuit de les Terres de l'Ebre, ha hagut de vendre més de la meitat dels seus animals en els darrers quatre anys

ALFARA DE CARLES O. Meseguer

Molt a prop del nucli urbà d'Alfara hi ha la ramaderia de José Mur, pare d'Angelina Mur, actual propietària, que ens atén amb un punt de resignació. Explica que fa cinc anys va arribar a tindre al seu càrrec 400 animals, però que ara aquest volum s'ha reduït a 150 a causa de la crisi; per l'obligatorietat de tindre tots els animals accessibles (per fer-ne els controls de sanejament) en un terreny esquerp que s'enfila cap al massís dels Ports i, també en bona mesura, per la impossibilitat de diversificar ingressos a partir dels turistes que hi anaven a veure les proves de selecció i bravura. L'any 2013, any de la suspensió cautelar judicial de la 'tienta' i amb més de dos anys de vigència de la prohibició de curses de braus a Catalunya, J. Mur es va vendre tots els bous de més de quatre anys. Angelina veu difícil aguantar si la situació no millora i, com que no té descendència, no veu al negoci familiar un futur de llarg recorregut. Explica que la seua besàvia va adquirir la finca l'any 1928, que va salvar dos o tres vaques de les ofensives militars durant la Guerra Civil i que més tard, després d'un període en què va pertànyer a una altra família, els seus pares la van tornar a comprar cap al 1976. Té unes 600 hectàrees de ramaderia extensiva, a pasturatge obert, i sobretot tenen cura de la cria i la reproducció d'animals destinats a correbous, que sí que estan avalats per llei a Catalunya, i a vedellades de fora del Principat. Per fer-ho, defensen que han de fer periòdicament testos de bravura dels reproductors, en què a Catalunya, "a diferència de la resta de l'Estat" segons Mur, no es castiga l'animal. Aquest es trau a una plaça que hi ha dins de les instal·lacions de la ramaderia i és toreadat per un professional. Les proves busquen garantir la pervivència de la raça, regulada a través del Llibre Genealògic de la raça bobina de lídia.

El problema a Alfara i a les altres cinc ramaderies de les Terres de l'Ebre va vindre quan un jutge va prohibir les proves de jònecs amb públic, segons Mur a partir d'unes fotografies difoses pel torero Rubén Marín (hi treballava fent aquestes proves) per promocionar-se. Els animalistes van denunciar que a les ramaderies d'Alfara es feien curses de braus sense mort de l'animal i, atenant a la llei abolicionista del 2010, es va acabar instaurant la prohibició actual: "Els bous no te-

Manuel assenjala uns animals a la finca de Mur. / Ò.M.J.

nen color polític ni bandera i els que ho han denunciat no han estat mai en una explotació i tenen vincles polítics", denuncia Mur, que també lamenta la recent negativa a la legalització per part de CiU i ERC al Parlament.

NI 'RETIENTA' NI VAQUETES. Tampoc poden fer amb públic l'anomenada 'retienta', que Mur diu que és la que fan retalladors o aficionats per veure si els braus mantenen "la força, el motor i la bravura" després d'haver sigut toreadats per primera vegada. Segons assegura, tampoc es poden soltar vaquetes per a grups d'amics. El resultat és que el nombre de visitants s'ha reduït dràsticament i que si entre el 2011 i el 2013 la ramaderia donava faena a torns a unes vuit persones, inclòs un traductor de rus i sense comptar els guies dels touoperadors, ara només hi ha una persona contractada a mitja jornada, segons la seua propietària. Entre gener i setembre del 2013, van passar per les instal·lacions de J. Mur "unes 13.000 persones i 4.500 tenien els serveis contractats fins a finals d'any i ja no van vindre" arran de la prohibició.

El resultat també és que una de les tres ramaderies d'Alfara, la històrica de Rogelio Martí, va ser traspasada i que altres també han venut part del bestiar. Ara, les tres referències al municipi són Mur, Rodrigo Fontanet i Eliseo Adell. A fora, va tancar portes una altra ramaderia, la de Moisés Fabra, i, segons fonts del sector, sobreviuren les tres ramaderies de Pedro Fumadó, el Xarnego, i fills; la dels Germans Margalef, a Amposta, i la de Fernando Mansilla, a Ulldecona. Fora de les Terres de l'Ebre només n'hi hauria una a Catalunya, a Camprodon. ■

contrapunt

Oscar Meseguer
Periodista

Els cops del jihadisme

L'atemptat brutal comès a Tunísia per un comando jihadista contra un sistema jove sorgit de la primavera àrab resulta un cop descomunal a la via de la democratització dels països àrabs, concentrada en un sol país i fracassada en altres en què, com a Síria o Líbia, les demandes de reforma només han encès conflictes civils difícils de solucionar. Per tot plegat, el que cal és que Europa i el món facen bandera de forma extraordinària de la defensa de la incipient democràcia tunisiana encara que Tunísia no tinga petroli. Mantindre viu un punt d'inflexió enmig de la inestabilitat de la regió pot ser, a la llarga, definitiu a l'hora d'obrir un camí de sensatesa per a tots els veïns. Si a tots ens preocupa que el jihadisme haja optat per un grau de barbàrie històric, concebut per combatre religiosament el progrés natural de les societats àrabs i que en un món globalitzat pot endur-se per endavant qualsevol en qualsevol moment, tots els esforços que s'hi aboquen, en diplomàcia i en altres fronts, per consciència internacionalista o per interessos, seran pertinents. Sense que la simbologia de l'atemptat ens faça oblidar els milers de víctimes silenciades per una inèrcia inexplicable, és l'hora de fer alguna cosa.